

รายงานการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Instructional Package on Basic ICT
Vocabulary for Prathomsuksa 6 Students

ศิวพร ไสโต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ประจำปีงบประมาณ 2558

รหัสโครงการสัญญา PCRU_2558_L002

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

The Development of Instructional Package on Basic ICT
Vocabulary for Prathomsuksa 6 Students

ศิวพร ไสโต

สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ประจำปีงบประมาณ 2558

(ก)

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 The Development of Instructional Package on Basic ICT Vocabulary for Prathomsuksa 6 Students
ผู้วิจัย	ศิวพร ไสโต
สาขาวิชา	ภาษาอังกฤษ
คณะ	ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีเสรีจวิจัย 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดจับคู่ จำนวน 15 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.19/80.44
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษไอซีทีพื้นฐาน

Title The Development of Instructional Package on Basic ICT Vocabulary for Prathomsuksa 6 Students

Researcher Miss Siwaporn Saito

Program English Program

Faculty Faculty of Education
Phetchabun Rajabhat University

Year of Completion 2016

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to develop the instructional package on basic ICT vocabulary for Prathomsuksa 6 students with the criterion of efficiency at 80/80 ; 2) to compare the students' learning achievement before and after learning through the instructional package on basic ICT vocabulary; and 3) to investigate the students' satisfaction towards the instructional package on basic ICT vocabulary. The samples of this study were 15 Prathomsuksa 6 students at Ban Noen Sa-ard School under Phetchabun Primary Education Service Area Office 1 in the second semester of the academic year 2014 selected by purposive sampling method. The research instruments consisted of: 1) the instructional package on basic ICT vocabulary; 2) a learning achievement test with 15 items in a matching format; and 3) a 10 - item of 5- rating scale satisfaction questionnaire. The collected data were analyzed by using percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by using the t - test (Dependent Sample).

The findings were as follows:

1. The efficiency of the instructional package on basic ICT vocabulary for Prathomsuksa 6 students was at 81.19/80.44
2. After learning through the instructional package, the students' learning achievement was significantly higher at the .05 level.
3. The students' satisfaction towards the instructional package on basic ICT vocabulary was at a high level.

Keywords: instructional package; basic ICT vocabulary.

(ค)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยคำแนะนำต่าง ๆ จากคณาจารย์ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ และคณาจารย์อีกหลายๆ ท่านในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และความร่วมมือช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบุคคลหลายฝ่าย ที่สละเวลาให้คำแนะนำ คำปรึกษา รวมถึงข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ **สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์** ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย

ศิวพร ใสโต

7 มีนาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	3
1.4 ระเบียบวิธีวิจัย.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 ประโยชน์ของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	5
2.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	6
2.3 แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	8
2.4 ชุดกิจกรรม	9
2.5 ความพึงพอใจ.....	13
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	19
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	19
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	19
3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	19
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	20
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	20

(จ)

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	21
4.1 สัญลักษณในการวิเคราะห์ข้อมูล	21
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	25
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	25
5.1 อภิปรายผล.....	25
5.2 ข้อเสนอแนะ	26
บรรณานุกรม.....	27
ประวัติผู้วิจัย.....	28

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในภาวะปัจจุบันที่อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และยิ่งจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นั้นการเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่างๆ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ภาษาหนึ่งที่ยอมรับใช้มากที่สุดในการสื่อสาร รวมทั้งเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันทั่วโลก ซึ่งในชีวิตประจำวันจะพบภาษาอังกฤษอยู่มากมายไม่ว่าจะเป็น ป้ายชื่อร้านค้า บริษัท ยี่ห้อรถ โรงแรม หรือยา ล้วนแต่เป็นชื่อภาษาอังกฤษทั้งสิ้น แม้แต่สินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น แชมพู ทิชชู วิตโอ เปียร์ แอร์ ฯลฯ ไปจนกระทั่งอาหารและเกมกีฬาต่าง ๆ รวมทั้งภาษาไทยที่เราพูดกันก็มีคำภาษาอังกฤษปะปนอยู่เสมอ จึงนับได้ว่าภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก

ในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารและการเรียนรู้ โดยเฉพาะในสังคมข่าวสารข้อมูลที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายผ่านทางสื่อที่ทันสมัยต่าง ๆ นักเรียนจึงควรได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ดังจะเห็นได้จากเป้าหมายของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ. 2544: 3-4) ได้กำหนดกรอบเนื้อหา (Framework) ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ แยกเป็น 4 สาระ (4 Strands) คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) ภาษาและวัฒนธรรม (Culture) ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connection) และภาษากับ ความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Community) ซึ่งสาระทั้งหมดที่กำหนดไว้ สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goal) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษา ในลักษณะที่ก้าวไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ และนำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งได้เน้นให้สถานศึกษาได้ใช้กรอบเนื้อหาทั้ง 4 สาระ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และควรได้จัดการเรียนการสอนในลักษณะบูรณาการมากกว่าแยกสอนแต่ละสาระ เพื่อมุ่งให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์จริง ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงได้บรรจุหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศลงไปในทุกช่วงชั้นปี (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ) ซึ่งผู้เรียนทุกคนต้องเรียนเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ในการค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ รวมทั้งมีเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กรมวิชาการ. 2546: คำนำ)

อย่างไรก็ตามไม่เพียงแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้นที่เป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กในยุคปัจจุบัน ทว่าการเรียนรู้ในเรื่องเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องคอมพิวเตอร์และการเข้าถึงข้อมูลเทคโนโลยี

สารสนเทศต่างๆ ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กไทยได้มีโอกาสพัฒนาตนเองและพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้า เห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายการเร่งใช้ ICT (Information and Communication Technology) เพื่อพัฒนาการศึกษาในทุกด้านโดยเฉพาะการช่วยพัฒนา ครู อาจารย์ การช่วยให้เด็กและเยาวชนได้เข้าถึงแหล่งความรู้และได้เรียนอย่างทัดเทียมกัน การพัฒนาระบบบริหารจัดการให้ฉับไว มีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดเครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการเชื่อมโยงเครือข่าย จึงเป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2547-2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ 4 ประการที่แผนหลักนี้ระบุไว้ เพื่อไปสู่ความสำเร็จ คือ 1) การใช้ ICT เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 2) การใช้ ICT เพื่อการบริหารและบริการทางการศึกษา 3) การผลิตและการพัฒนาบุคลากร และ 4) การกระจายโครงสร้างพื้นฐาน ICT เพื่อการศึกษา

ในเรื่องการใช้ ICT เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ มีเป้าหมายให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสเข้าถึงและสามารถใช้ ICT ตามมาตรฐานหลักสูตร ซึ่งจะประกอบด้วยเรื่องสำคัญ อาทิ ความหมายของข้อมูล แหล่งข้อมูล การจัดเก็บและเรียกใช้ ส่วนประกอบหลักของคอมพิวเตอร์ ประโยชน์ และการใช้ระบบปฏิบัติการ การใช้คอมพิวเตอร์ การใช้เทคโนโลยีกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากลความรู้และการใช้เครือข่ายค้นคว้า วิเคราะห์ภาษาคอมพิวเตอร์ และการพัฒนาโปรแกรม ซึ่งกรอบหลักสูตรดังกล่าว จะมีความยากง่าย เป็นขั้นตอน ครู อาจารย์ จะเป็นส่วนสำคัญมากที่จะพัฒนาความรู้ กระบวนการถ่ายทอดความรู้ ให้เด็กเรียนอย่างเข้าใจและสนุกสนาน รวมทั้งใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพการทำงานของครู อาจารย์ เด็กและผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องทุกคน

สำหรับการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้พัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายคือ ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางการใช้ ICT สามารถค้นหาแหล่งเรียนรู้และใช้ e-mail ในการสื่อสารได้ รวมทั้งสามารถเขียนโปรแกรมได้ในระดับมัธยมปลาย นอกจากนี้ยังต้องการพัฒนาขีดความสามารถ ในด้านความรู้ความเข้าใจ และทักษะการใช้ประโยชน์จากระบบอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความรู้ความเข้าใจ สามารถค้นหาแหล่งเรียนรู้ในระบบอินเทอร์เน็ตและใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารกันได้ โดยใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในสถานศึกษาทั้งในและนอกสังกัด รวมทั้งระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ในชุมชนและสังคม ด้วยความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษและความรู้พื้นฐานด้านไอซีทีนี้เอง ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาชุดกิจกรรมที่เป็นการบูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไอซีทีที่เข้าด้วยกัน เนื่องจากสื่อประกอบการสอนในเรื่องไอซีทีซึ่งจัดทำเป็นภาษาอังกฤษนั้นยังมีอยู่อย่างจำกัด ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสื่อการสอนดังกล่าว โดยพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจเรื่องคำศัพท์พื้นฐานด้านไอซีที โดยผ่านชุดกิจกรรมนี้โดยจัดระบบไว้เป็นขั้นตอน ให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหา ชุดกิจกรรมนี้จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้มีการพัฒนาไปได้จนสุดขีดความสามารถ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

1.2.3 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

1.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1.3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด ตำบลดงมูลเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1.3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด ตำบลดงมูลเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 15 คน

1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

1.3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ $t - test$ (Dependent Sample)

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้น หลังจากใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

1.4.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีที่พื้นฐานอยู่ในระดับมาก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในตัวนักเรียนในด้านการเรียนรู้ การเสาะแสวงหาความรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

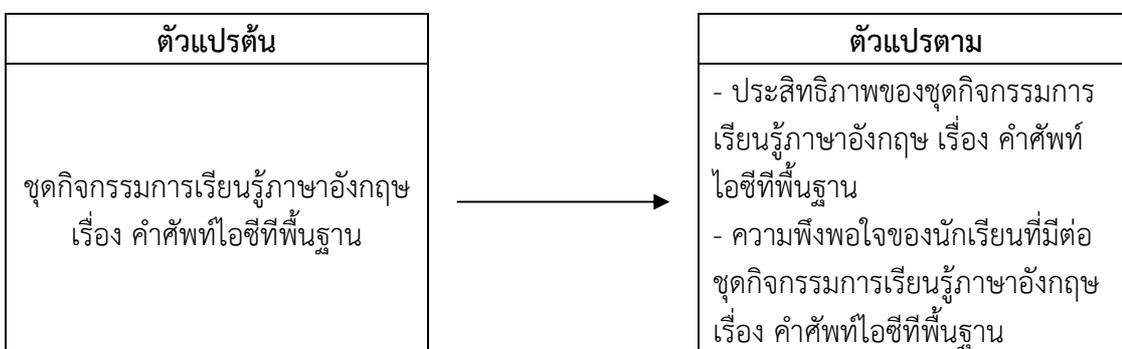
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีประสิทธิภาพให้ครูผู้สอนนำไปปรับใช้ในการสอนต่อไป

1.6.2 ทำให้ทราบระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

1.7 กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการดำเนินการจัดทำและพัฒนานวัตกรรมขึ้น ตามกรอบแนวคิด ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาค้นคว้า ดังต่อไปนี้

- 2.1 ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
- 2.3 แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- 2.4 ชุดกิจกรรม
- 2.5 ความพึงพอใจ
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ลักษณะทั่วไปของภาษา ธรรมชาติของภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (อัญชลี แจ่มเจริญ; จินตนา สุขมาก; และชำเลื่อง มีนะนันท์. 2526: 8-9)

1. ภาษาคือระบบเสียงที่ร้อยกรองออกมาอย่างมีระเบียบและมีความหมาย
2. ภาษาทุกภาษามีระบบของตนเองโดยเฉพาะ
3. ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายของมนุษย์
4. ภาษาเป็นมรดกของสังคมและเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรม
5. ภาษาเปรียบได้เหมือนสิ่งมีชีวิต คือ เจริญงอกงาม เปลี่ยนแปลงและตายได้ ภาษาเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ลักษณะสำคัญของภาษาอังกฤษ คือ มีไวยากรณ์ (ไวยากรณ์ตั้งขึ้นหลังจากมีภาษาใช้แล้ว) การรู้ลักษณะสำคัญของภาษาที่จะต้องสอนนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับครู ลักษณะสำคัญที่สื่อความหมายทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ คือ

1. การเรียงลำดับคำ (Word Order) คำอะไรจะต้องวางไว้ตรงไหนก็ต้องวางให้ถูกที่ตามหลักไวยากรณ์ ถ้าวางผิดที่ก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป หรืออาจทำให้ไม่รู้เรื่อง เช่น chocolate milk (หมายถึง milk) กับ milk chocolate (หมายถึง chocolate) หรือ a big black cat (ไม่ใช่ a black big cat) เป็นต้น

2. คำกริยา (Function Word) มักจะไม่มีความหมายในตัวเอง แต่มีหน้าที่สำคัญในการเชื่อมโยงคำอื่น เป็นเครื่องมือสื่อความหมายทางไวยากรณ์ เช่น Preposition, Article, Auxiliary Verbs, Conjunction เป็นต้น ภาษาอังกฤษจะขาดคำประเภทนี้เสียมิได้ เพราะถ้าขาดก็จะไม่สื่อความหมาย

3. วิภัติปัจจัย (Inflexion) ได้แก่ การเติมอุปสรรค (Prefix) เข้าข้างหน้า แต่เติมปัจจัย (Suffix) เข้าข้างหลังคำ เช่น mango-mangoes Possible-impossible walk-walked eat-eating เป็นต้น รูปวิภัติปัจจัยเป็นคำประเภทที่มีความหมาย (ทางไวยากรณ์) ในตัวเองและปรากฏรวมอยู่ในหน่วยคำอื่น ทำให้คำนั้นมีมีความหมายต่างไปจากรูปเดิม

ธรรมชาติของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษมีธรรมชาติของภาษาสากล คือ

1. เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนสามารถพูดได้
2. ภาษามีความสมบูรณ์เพียงพอที่จะใช้ในการดำเนินกิจกรรมประจำวัน
3. ภาษาที่มีระบบของตนเองและประกอบจำนวนหน่วยเสียงจำกัดผู้พูดสามารถจะถ่ายทอดคำและข้อความออกมาเป็นจำนวนมากภายในระบบภาษาที่กำหนดไว้
4. ภาษาสะท้อนให้เห็นสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูด
5. ภาษาทุกภาษามีลักษณะสำคัญร่วมกัน
6. ภาษาทุกภาษาผู้พูดมีอิสระที่จะสร้างข้อความใหม่ขึ้นได้ โดยสร้างอย่างมีกฎเกณฑ์ตามระเบียบระบบของภาษานั้นๆ
7. ภาษาพูดมีมาก่อนภาษาเขียน ดังนั้น ภาษาพูดจึงเป็นภาษาเบื้องต้น ส่วนภาษาเขียนถือเป็นภาษาที่มีระเบียบ

2.2 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องอาศัยกระบวนการคิด และฝึกฝนการใช้ภาษาการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เหมาะสมกับเทศกาลเทศะ และสังคมวัฒนธรรมของภาษานั้นๆ นอกจากนี้ยังต้องเน้นความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในวิชาอื่นๆ และนำไปใช้ต่อการประกอบวิชาชีพ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered) โดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ ผู้สอนควรเลือกกลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ (Learner Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเอง

ในปัจจุบันมีความคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหลายแนวคิดด้วยกันแต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบแก่ผู้สอน ช่วยให้ทราบถึงการวิเคราะห์ สังเคราะห์หรือกรอบในการพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ และการวัดผลประเมินผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นพื้นฐานสำหรับการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศต่อไป

การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช 2542 หลักสูตรขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ มุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา และทักษะในการเรียน โดยคาดหวังว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา จะมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้อย่างมั่นใจตามเจตนารมณ์ตลอดจนมีความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถ ทางภาษา และพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency - Based) เป็นสำคัญโดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้น ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้น ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)

3. ช่วงชั้น ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

4. ช่วงชั้น ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

พัฒนา และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ทำงานอย่างเป็นระบบ สื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างมั่นใจ ภาควิชาภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีกรเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะขั้นจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ให้มีคุณภาพสำหรับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

องค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการพัฒนา

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่านสามารถตี ความเรื่องที่ ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึก โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูดการเขียน และการสื่อสารข้อมูลความคิดเห็น รวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ

สาระที่ 2: ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3: ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศให้เชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระอื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4: ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การทำงาน การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.3 แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner- Centered) มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดจึงเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและครูผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีพื้นฐานของทฤษฎีและวิธีการต่างๆ มากมาย ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษาความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้น และก่อให้เกิดวิธีการสอนที่แตกต่างกันออกไป แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยแนวคิดเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับแนวการสอน และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวไว้ว่าแนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษา ในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้จะต้องมุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มาก และการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ (Learning Strategies) ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเองกลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสารทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ กระประเมินตนเอง การวางแผน จัดการเรียนรู้ของตนเอง ฯลฯ

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีการสอนใดเป็นวิธีการที่ดีที่สุด และสมบูรณ์แบบที่สุดเพราะแต่ละวิธีต่างมีจุดเด่น จุดด้อยต่างกัน ขึ้นอยู่กับผู้เรียนเนื้อหาจุดประสงค์และอื่นๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองมากที่สุดแต่สิ่งสำคัญที่สุดอีกประการหนึ่งก็คือ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาครบ ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537:158) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ใช่การเน้นเฉพาะทักษะการพูดเพียงอย่างเดียวทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง การอ่าน การเขียนก็มีความสำคัญเท่าๆ กัน เช่นทักษะการฟัง การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังนับว่าเป็นทักษะรับที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมากและเป็นทักษะแรกที่ต้องการการสอน เพราะผู้พูดจะต้องฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ดังนั้นในการเรียนการสอน นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ และจริงจัง

ทักษะการพูด การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะ

การพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจดจำ

ทักษะการอ่าน เป็นอีกทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นสามารถจัดกิจกรรมในการสอนอ่านได้ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre – reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (White – reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูดและทักษะการเขียนก็ได้ ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาต่างประเทศ การฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจะเป็นการเขียนระดับสูงกว่าการเขียนประโยค แต่เป็นการเขียนถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับ และเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อความหมายได้

2.4 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับชุดกิจกรรม

2.4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม ชุดการเรียน หรือชุดการสอนตรงกับภาษาอังกฤษว่า Instructional Package หรือ Instructional Kit การสร้างชุดการสอนเกิดขึ้นในโรงเรียนของสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1930 โดย David Stansfield แห่ง Ontario Institute For Education คิดกล่องอเนกประสงค์ขึ้นสำหรับเด็กนักเรียนในประเภทต่าง ๆ และกล่องอเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน โดยใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ในเรื่องการสอนสำเร็จรูป โดยผลิตกล่องที่เรียกว่า thirties box และพัฒนาต่อไปเป็น perception bag , audio visual juke และ eco box กล่องการสอนเหล่านี้เรียกรวมว่า the 1930 multi media kit ปรากฏว่าเป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ ถึงกับเรียกกล่องชุดสื่ออเนกประสงค์ว่า กล่องวิเศษ ในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ภายในสื่ออเนกประสงค์ดังกล่าว และพัฒนามาเป็นชุดการสอนในที่สุด (หทัย ต้นหยง. 2525 : 456 : อ้างอิงมาจาก Stansfield. 1972 : 170 – 171)

กาญจนา เกียรติประวัติ (2524 : 60 -61) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนว่า “ชุดการสอน” (Instructional Package) เป็นคำที่ใช้กันมาแต่ดั้งเดิม ปัจจุบันเปลี่ยนมาใช้คำว่า “ชุดการเรียน” (Learning Package) เพื่อเข้าถึงแนวการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้สื่อต่าง ๆ ในชุดการเรียนเพื่อศึกษาด้วยตนเอง ภายในชุดการเรียนเพื่อศึกษาด้วยตนเอง ภายในชุดการเรียนจะประกอบด้วย คู่มือการใช้ชุดการเรียนสื่อการเรียนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ เช่น รูปภาพ เทป วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น และการมอบหมายงาน เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2523 : 118) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียน หรือชุดการสอน ไว้ว่าเป็นสื่อประสมประเภทหนึ่งซึ่งมีจุดมุ่งหมายเรื่องที่จะสอน โดยการผลิต การนำสื่อการสอน

ที่สอดคล้องกับวิชาหน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วาสนา ชาวหา (2525 : 139) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนรายบุคคลว่า หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นเป็นโปรแกรมทางการเรียนสำหรับผู้เรียน เรียนด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจเป็นรายบุคคล เพื่อส่งเสริมความสามารถของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปถึงขีดสุดความสามารถ โดยไม่ต้องเสียเวลาคอยผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นต้องคอย

จากที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของชุดการเรียนดังที่กล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม คือเทคโนโลยีทางการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถรายบุคคล เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้สื่อและกิจกรรมหลายชนิดประกอบกันขึ้นตามความเหมาะสม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนมีระเบียบวินัย มีความซื่อสัตย์ ครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จในการเรียนและการทำกิจกรรมนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์

2.4.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่ต่างกันตามที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ฮุสตันและคนอื่นๆ (Houston ; Other. 1972 : 10-15) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. คำชี้แจง (prospectus) อธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายในส่วนชุดกิจกรรม สิ่ง que ผู้เรียนจะต้องรู้ก่อนและขอบข่ายของกระบวนการเรียนทั้งหมดในชุดกิจกรรม

2. จุดมุ่งหมาย (objectives) คือ ข้อความที่แจ่มชัดและไม่กำกวมที่กำหนดว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จอะไรหลังจากเรียนแล้ว

3. การประเมินผลเบื้องต้น (pre - assessment) มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใดในการเรียนการสอนนั้น และดูว่าสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายเพียงใด การประเมินผลเบื้องต้นนี้อาจอยู่ในรูปแบบของการทดสอบข้อเขียน ปากเปล่า การทำงาน ปฏิบัติการตอบสนอง หรือคำถามง่ายๆ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการและความสนใจ

4. การกำหนดกิจกรรม (enabling activities) คือ การกำหนดแนวทางและวิธีเพื่อไปสู่จุดหมายที่วางไว้ โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย

5. การประเมินผลขั้นสุดท้าย (post - assessment) เป็นข้อสอบเพื่อวัดผลหลังเรียน

ทิตานา แซมมณี (2534 : 10-12) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรมและเนื้อหา

2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของ

การจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ

4. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าต้องเตรียมอะไรบ้าง

5. เวลาที่ใช้ เป็นการระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเท่าใด

6. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุวิธีการดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7. ภาคผนวก ในส่วนนี้คือ ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับครู รวมทั้งเฉลยแบบทดสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2541 : 95) และบุญเกื้อ วรหาเวช (2545 : 95-96) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดกิจกรรมศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนสอน บทบาทผู้เรียนและการจัดชั้นเรียน

2. บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการเรียน

3. แบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมแล้วผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

4. สื่อการเรียนต่างๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษา มีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภท สิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือประเภท โสตทัศนอุปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่างๆ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป สไลด์ของจริง เป็นต้น

กรีน (Green. 1976 : 38-47) การสอนวิทยาศาสตร์สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เมื่อผู้สอนมีการนำอุปกรณ์ต่างๆ เข้ามาใช้ในการสอน ต้องมีการพัฒนาให้เหมาะสมกับหลักสูตรและเป้าหมาย เน้นให้เด็กได้ค้นพบความจริงด้วยตนเอง ได้ทำงานด้วยตนเองตามความยากง่ายอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเสนอรูปแบบการสร้างชุดการเรียนในการสอนวิทยาศาสตร์ด้วยตนเอง ไว้ดังนี้

1. บัตรคำถามคำตอบ ซึ่งนำไปใช้ก่อนและหลังเรียน เพื่อศึกษาว่าผู้เรียนรู้หรือไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำมาก่อนและเพื่อให้เด็กเกิดความคิดก่อน

2. การทดลอง ประกอบด้วยปัญหาที่นำไปสู่การทดลอง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้และวิธีการดำเนินการทดลอง บทบาทของผู้สอนในการสอนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง คือ เป็นผู้ตรวจสอบผลการทดลอง ผู้สอนต้องพยายามให้ผู้เรียนได้ร่วมมือปรายและผู้สอนต้องแนะนำให้ผู้เรียนทดลองซ้ำเพื่อตรวจสอบผลการทดลอง

ศิริลักษณ์ หนองเส (2545 : 6-7) ได้จัดทำกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพทางการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ภายในชุดกิจกรรมนี้ มีโครงสร้างดังนี้

1. ชื่อชุดกิจกรรม หมายถึง ชื่อกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์

2. ชื่อหน่วย หมายถึง หัวข้อย่อยที่ประกอบขึ้นเป็นชุดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ในแต่ละชุดกิจกรรม

3. คำชี้แจงสำหรับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรม หมายถึงข้อแนะนำในการเรียนด้วยตนเองจากชุดกิจกรรมของผู้เรียน

4. สารการเรียนรู้ หมายถึง เนื้อหา รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ในชุดกิจกรรม

5. ตัวบ่งชี้ในการเรียนรู้ หมายถึง การระบุพฤติกรรมการเรียนรู้ของเนื้อหาในหน่วยย่อยของชุดกิจกรรมตามที่หลักสูตรกำหนด
6. เวลาที่ใช้ หมายถึง ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละชุดกิจกรรมย่อย
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในหน่วย หมายถึง การกำหนดงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ
8. สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้กับการเรียนการสอนในชุดกิจกรรม
9. การประเมินผล หมายถึง การทดสอบความสามารถของผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยหน่วยการเรียนในชุดกิจกรรม

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของชุดแบบฝึก คือ ชื่อชุดแบบฝึก คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาที่ใช้ ใบความรู้ แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

2.4.3 ขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรม

ในการสร้างชุดกิจกรรม มีนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนของการสร้างชุดกิจกรรมไว้ดังนี้ บัทท์ส (Butts. 1974 : 85) เสนอหลักการสร้างไว้ ดังนี้

1. ก่อนที่จะสร้างต้องกำหนดโครงร่างคร่าวๆ ก่อนว่า จะเขียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร มีวัตถุประสงค์อะไร
2. ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำ
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาที่สอดคล้องกัน
4. แจกวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมออกเป็นกิจกรรมย่อยๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียน
5. กำหนดอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมแต่ละตอนให้เหมาะสมกับแบบฝึก
6. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกแต่ละตอนให้เหมาะสม
7. กำหนดการประเมินผลว่าจะประเมินผลก่อนเรียนหรือหลังเรียน

วิชัย วงศ์ใหญ่ (2525 : 189-192) ได้เสนอขั้นตอนในการสร้างชุดกิจกรรมไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของวิชาทั้งหมดอย่างละเอียดว่าสิ่งที่เรานำมาทำเป็นชุดกิจกรรมนั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดหลักการของการเรียนรู้อะไรบ้างให้กับผู้เรียน นำวิชาที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์แล้วมาแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยนั้นจะมีหัวเรื่องย่อยๆ รวมอยู่อีกที่เราจะต้องศึกษาพิจารณาให้ละเอียดชัดเจนเพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในหน่วยอื่นๆ และควรคำนึงถึงการแบ่งหน่วยของการเรียนการสอนของแต่ละวิชานั้น ควรจะเรียงลำดับขั้นตอนของเนื้อหา สาระสำคัญให้ถูกต้องว่าอะไรเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ก่อนอันเป็นพื้นฐานตามขั้นตอนของความรู้และลักษณะธรรมชาติในวิชานั้น

2. เมื่อศึกษาเนื้อหาสาระและแบ่งหน่วยการเรียนรู้ได้แล้วจะต้องพิจารณาตัดสินใจอีกครั้งว่าจะทำชุดการสอนแบบใดโดยคำนึงถึงข้อกำหนดว่า ผู้เรียนคือใคร จะให้อะไรกับผู้เรียน จะทำกิจกรรมอย่างไร และจะทำได้ได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้จะเป็นเกณฑ์ในการกำหนดการเรียน

3. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ โดยประมาณเนื้อหาสาระที่เราจะสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน หาสื่อการเรียนได้ง่าย พยายามศึกษาวิเคราะห์ให้ละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่าหน่วยการเรียนรู้นี้มีหลักการหรือความคิดรวบยอดอะไร และมีหัวเรื่องย่อยๆ อะไรอีกที่รวมกันอยู่ในหน่วยนี้

4. กำหนดความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับหน่วย และหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิด สาระและหลักเกณฑ์ที่สำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน

5. จุดประสงค์การเรียนรู้ ต้องกำหนดให้สอดคล้องกับสาระสำคัญ

6. การวิเคราะห์งาน คือการนำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อมาทำการวิเคราะห์งานเพื่อหา กิจกรรมการเรียนรู้ แล้วจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อ

7. เรียงลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนของการเรียนการสอน จะต้องนำกิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละข้อที่ทำการวิเคราะห์งาน และเรียงลำดับกิจกรรมไว้ทั้งหมดมาหลอมรวมเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ชั้นสมบูรณ์ที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการซ้ำซ้อนในการเรียน โดยคำนึงถึงพฤติกรรมพื้นฐานของผู้เรียน วิธีดำเนินการสอน ตลอดจนการติดตามผล และการประเมินพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกเมื่อมีการเรียนการสอน

8. สื่อการเรียนรู้ คือ วัสดุอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนและผู้เรียนจะต้องกระทำ เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดทำและจัดหาไว้ให้เรียบร้อย ถ้าสื่อการเรียนรู้เป็นของที่ใหญ่โตหรือมีคุณค่าที่ต้องจัดเตรียมมาก่อนจะต้องเขียนบอกไว้ให้ชัดเจนในคู่มือผู้สอนเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนว่าจะต้องจัดหาได้ ณ ที่ใด

9. การประเมินผล คือการตรวจสอบว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วผู้เรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลนี้จะใช้วิธีการใดก็ตาม แต่จะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เราตั้งไว้

10. การทดลองใช้ชุดกิจกรรมเพื่อหาประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมควรนำไปใช้กับกลุ่มเล็กๆ ดูก่อน เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงอย่างดีแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มใหญ่หรือทั้งชั้น

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ประยง กำประโคน (2542: 10) และทวิช มโนภิรมย์ (2544: 39) ได้ให้ความหมายว่าความพึงพอใจไว้คล้ายกันว่าความพึงพอใจคือระดับความรู้สึกพอใจโดยการได้บรรลุหรือได้รับการตอบสนองในความต้องการ ความคาดหวังความปรารถนา ความอยากของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากความชอบ ความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อสถานการณ์นั้นหรือสิ่งใดๆและเห็นว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์และมีคุณค่า

บุษรา เงินอำนาจ (2546: 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรือเจตคติที่เกิดการยอมรับและได้รับการสนองที่ดี ทำให้เกิดความสุข ความสบาย ซึ่งมีผลทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1970: 69-80) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ธรรมชาติของมนุษย์นั้น เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างหนึ่งแล้ว ก็จะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน คือ ความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจเกิดขึ้นได้ ลักษณะเฉพาะของมนุษย์คือการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนานั้นคือ เมื่อใดมีความปรารถนาเกิดขึ้น ก็จะมีแรงขับและการกระทำที่จะถูกปลุกเร้าแล้วก็เกิดความพึงพอใจขึ้น มาสโลว์มีความเชื่อว่าการที่คนเราจะพัฒนาให้ตนเองได้บรรลุถึงศักยภาพแห่งตนได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถตอบสนองต่อความต้องการในระดับต้นเสียก่อน ซึ่งตรงกันข้ามที่ความต้องการในระดับต้นนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง การที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตนก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ มาสโลว์ได้เสนอแนวคิดของการจัดลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (physiological needs) เป็นความต้องการระดับพื้นฐาน ได้แก่ความต้องการอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (safety and security needs) ได้แก่ความต้องการในสิ่งที่ทำให้รู้สึกมั่นคง คาดการณ์ได้และมีขั้นตอนที่แน่นอน เมื่อใดที่เด็กรู้สึกว่าจะไม่ปลอดภัยหรือไม่แน่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น จะเกิดความกลัว และถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

3. ความต้องการความรักและความเป็นพวกเดียวกัน (love and belongingness needs) ได้แก่ต้องการความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

4. ความต้องการการรู้จักคุณค่าของตนเอง (need for self-esteem) ได้แก่ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

5. ความต้องการการบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน (need for self actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ได้แก่ความต้องการประสบผลสำเร็จในทุกอย่างตามความคาดหวัง เพื่อพัฒนาตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ขั้นในระดับที่สูง

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

องค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจ

การเกิดความพึงพอใจจะต้องมีองค์ประกอบต่างๆ ประกอบเข้าด้วยกัน ดังแนวคิดของ เชิตส์กิตซ์ โฆวาลินซ์ (2525 : 136) กล่าวว่า ความพึงพอใจมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางความรู้หรือความเข้าใจ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ตอบสนอง รับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมไปถึงความคิดเห็น ความเชื่อมั่นที่มีต่อสิ่งแวดล้อมหรือปรากฏการณ์ต่างๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก เป็นลักษณะทางอารมณ์ที่คล้อยตามความคิด ถ้าบุคคลมีความคิดที่ดีต่อสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น จะแสดงออกมาในรูปของความรัก ความโกรธ ความชอบ ความไม่ชอบ ความเกลียดและความชิงชังต่อสิ่งต่างๆ

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม คือ ความพร้อมที่จะกระทำอันเป็นผลเนื่องมาจากความคิด ความรู้สึก ซึ่งออกมาในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ เป็นการแสดงออกในทางปฏิบัติ ในทางพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นสามารถที่จะสังเกตได้

2.5.2 เทคนิควิธีการวัดความพึงพอใจในการเรียน

การศึกษาจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนต้องมีการสร้างความพึงพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ผู้เรียนซึ่งการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ การให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจ ซึ่งในปัจจุบันผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำ ดังนั้นการกระทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานจึงต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกันอยู่ 2 ลักษณะดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน จนเกิดความพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองที่ชนะตามแนวคิดดังกล่าว

2. ผลการปฏิบัติงานไปสู่ความพึงพอใจซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลของการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลของการตอบแทนที่เหมาะสมที่สุดโดยตอบสนองความพึงพอใจในรูปแบบของรางวัลหรือผลตอบแทนภายใน (intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ของการตอบแทนที่ได้รับรู้แล้ว ความพึงพอใจก็ย่อมเกิดขึ้น โดยมีผู้ให้แนวคิดไว้ ดังนี้

สกินเนอร์ (ภพ เลหาไพบูลย์. 2540 : 193; อ้างอิงมาจาก Skinner. n.d.) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างความพึงพอใจไว้ใกล้เคียงกันกล่าวคือ เป็นการให้สิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งต่อไป ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมที่เกิดขึ้น สิ่งเร้าเป็นสัญญาณให้นักเรียนรู้ว่าควรจะแสดงพฤติกรรมอย่างไรบ้างโดยการแลกเปลี่ยนเนื้อหา สาระประสบการณ์ ความคิดเห็น ความรู้สึก อารมณ์ ความสนใจ ความพึงพอใจ เจตคติ ค่านิยม ตลอดจนทักษะและความชำนาญระหว่างผู้ส่งและผู้รับ โดยมีสถานการณ์หรือสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้จะต้องมีสื่อที่ดี ถ้าเลือกการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมแล้ว ความรู้ความเข้าใจการแสวงหาความรู้และความพึงพอใจจะสะสมเป็นระบบแล้ว ผลของการของผู้เรียนต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้สื่อการเรียนรู้ก็จะทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความพึงพอใจ

ไวท์เฮด (Whitehead. 1967 : 1) ได้กล่าวถึง จังหวะของการศึกษามี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างความพึงพอใจ โดยให้นักเรียนได้รับสิ่งใหม่ๆ มีความตื่นเต้น พอใจในการได้พบและเกิดสิ่งใหม่ๆ

2. การทำความเข้าใจ โดยมีการจัดระบบระเบียบ ให้คำจำกัดความ มีการกำหนดขอบเขตที่ชัดเจน

3. การนำไปใช้โดยนำสิ่งใหม่ที่ได้มาไปจัดสิ่งใหม่ๆ ที่จะได้พบต่อไป เกิดความตื่นเต้นที่จะเอาไปจัดสิ่งใหม่ๆ เข้ามา

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า วิธีการสร้างความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องใช้จิตวิทยาในการเรียนรู้ เช่น การเสริมแรง การสร้างแรงจูงใจ การสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ การให้คิดค้นหาคำตอบให้กับตัวเอง ตลอดจนการใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหา จุดประสงค์ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนถ่ายทอดให้

2.5.3 เครื่องมือในการวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกับระดับความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนเพราะความพึงพอใจเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอก การวัดจึงวัดจากบุคลิกภาพ แรงจูงใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างที่การตีความและวิธีการ เพราะบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไปในเรื่องประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งมีนักวิชาการได้เสนอวิธีการวัดไว้ใกล้เคียงกัน ดังนี้

ลัว่น สายยศ และอังคณา สายยศ (2536 : 3 -4) ได้เสนอวิธีการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) เป็นการวัดโดยคอยสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนำข้อมูลไปอนุมานว่าบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งนั้นๆ อย่างไร
2. การรายงานตนเอง (Self - Report) เป็นการวัดโดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งนั้นออกมา จากการเล่านี้สามารถที่จะกำหนดค่าของคะแนนความพึงพอใจ
3. วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการซักถามกลุ่มบุคคลที่ใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษา แต่บางครั้งอาจไม่ได้ความจริงตามที่คาดหวังไว้ เพราะบุคคลที่ใช้เป็นตัวอย่างอาจไม่ยอมเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง
4. เทคนิคจินตนาการ (Projective techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เมื่อผู้สอบเห็นภาพแปลกๆ ก็จะเกิดจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้นๆ ก็พอจะวัดเจตคติได้ว่าพอใจหรือไม่
5. วิธีการวัดทางสรีระ คือ ใช้เครื่องมือ เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การวัดทางสรีระนี้สามารถกระทำได้โดย การวัดการต้านกระแสไฟฟ้าของผิวหนัง การขยายของลูกนัยน์ตา การวัดฮอร์โมนบางชนิด
6. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่แพร่หลายอีกวิธีหนึ่ง

จากการศึกษาเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การรายงานตน การสัมภาษณ์ เทคนิคจินตนาการ การวัดทางสรีระ และแบบสอบถาม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนความมุ่งหมายของการวัด จึงจะส่งผลให้การวัดมีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจต่อชุดแบบฝึก เรื่อง เสียง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ

2.5.4 การสร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจ

เชิดศักดิ์ ไชวาสินทร์ (2525 : 146) และประพาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 45 - 46) ได้สร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจโดยมีลักษณะใกล้เคียงกันดังนี้

1. รวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
2. พิจารณาว่าต้องการวัดความพึงพอใจของใคร ที่มีต่ออะไร และให้ความหมายของความพึงพอใจและสิ่งที่จะวัดนั้นให้แน่นอน
3. เมื่อตีความหมายของสิ่งที่ต้องการวัดแน่นอนแล้ว ก็สร้างข้อความในแต่ละข้อนั้นๆ ให้ครอบคลุมเนื้อหาในหัวข้อเหล่านั้น ซึ่งมีลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 ต้องเป็นข้อความที่เขียนในแง่ความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ใช่ข้อเท็จจริง
 - 3.2 ข้อความที่บรรจุในสเกลจะต้องประกอบด้วยข้อความที่เป็นบวกและลบคละกันไป
 - 3.3 ข้อความในแต่ละข้อต้องสั้น เข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่กำกวม
4. เมื่อได้ข้อความเพียงพอแล้วก็บรรจุลงในสเกล โดยมีตัวเลือก 5 ตัวเลือก ดังนี้คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด
5. การกำหนดน้ำหนักในการตอบตัวเลือกต่างๆ แต่ละข้อ ซึ่งในการกำหนดน้ำหนักว่าตัวเลือกใดจะมีน้ำหนักเท่าใดนั้น มีวิธีการอยู่ 3 วิธี แต่ที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ Arbitrary weighting method ซึ่งกำหนดให้แต่ละตัวเลือกมีน้ำหนักเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ถ้าข้อความที่เป็นบวก และ 1, 2, 3, 4 และ 5 ถ้าชนิดของข้อความที่เป็นลบ
6. ตรวจสอบข้อความที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยให้ระบุข้อบกพร่องการใช้ภาษา ความเข้าใจตรงกัน นำมาปรับปรุงแก้ไข
7. ทดลองก่อนนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ประมาณ 100 คน ที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย วิเคราะห์คุณภาพของข้อความแต่ละข้อ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกด้วยวิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อคำถามเป็นรายข้อกับรายฉบับ (Item – test correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)
8. ปรับปรุงข้อความและเลือกข้อความที่มีคุณภาพ
9. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของคำถามว่าเป็นบวกหรือลบ ถ้าข้อความที่เป็นบวก การให้คะแนนจะเป็น 5, 4, 3, 2, และ 1 ตามลำดับ ในกรณีที่ข้อความนั้นเป็นลบ การให้คะแนนจะเป็น 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อเลือกข้อความ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายๆ กับกลุ่มที่เราจะศึกษา แล้วมาวิเคราะห์ข้อความเลือกเอาเฉพาะข้อความที่มีความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดกับกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำสุด เพราะถือว่าคำถามเหล่านี้สามารถวัดความรู้สึกที่แตกต่างกันได้

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบลิเคอร์ท โดยการแสดงความรู้สึกความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด เป็นเครื่องมือวัด

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญสุข ภูตระกูล (2528: 17) ได้ให้ความหมายของการเรียนด้วยตนเองไว้ว่า เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจัดขึ้นโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ ตลอดจนวิธีการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนวิธีการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ด้วยตนเอง กิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูจะเป็นผู้แนะนำและจัดเตรียมอุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่ให้ศึกษาค้นคว้าการที่นักเรียนได้เรียนและทำงานที่ใจรักก่อให้เกิดแรงกระตุ้นในการเรียน นักเรียนจะค่อยๆ พัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตนเองจนสามารถศึกษาค้นคว้าและเรียนด้วยตนเองได้ในที่สุด

ประภาพร นุชอำพันธ์ (2554) ได้พัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 83.98/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้ชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ อยู่ในระดับมาก

อโณทัย พลเยี่ยม (2556) ได้ศึกษาผลการใช้และประเมินความพึงพอใจของการใช้ชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 95 คน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ถูกลงสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผลการศึกษาคความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษ หลังการใช้ชุดกิจกรรมโดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

กิลส์ (Giles, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณค่าของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนในระดับประถมศึกษาพบว่า ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่ครูจัดไว้ให้เป็นการสนองความต้องการของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ส่วนการสอนตามปกติที่ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนมีบทบาทในการเรียนการสอนโดยเป็นผู้บรรยาย อธิบาย ควบคุม ให้เป็นไปตามแผนการสอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนไม่มีอิสระต่อการทำกิจกรรมจะให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น และไม่มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เรียนในบทบาทหนึ่ง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีขึ้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ทั้งที่เป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ชุดกิจกรรมสามารถช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ เกิดความรู้ และทักษะภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด ตำบลดงมูลเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนสะอาด ตำบลดงมูลเหล็ก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 15 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่ ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1. สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหา และสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ กำหนดขอบข่ายเนื้อหา เพื่อสร้างชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

นำความรู้ที่ได้จากมาสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญจากการประเมินปรากฏว่าได้ค่าเฉลี่ย 4.57

2. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.81

3. สร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดจับคู่จำนวน 15 ข้อ ผลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์คัดเลือกคุณภาพ 20 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 ถึง 1.00 ค่าความยากง่าย 0.43 - 0.83 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.17-0.90 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One - Group Pretest - Posttest Design โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน คือ ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรม ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80 ด้วยค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2)

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สถิติ t - test (Dependent Sample)

3.5.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน โดยหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t - test (Dependent Sample)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

3.1 สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน สถิติที่ใช้ในการทดสอบที (t-test)

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในวิจัย การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำเสนอตามลำดับดังนี้

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3.2.1.1 การหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.2 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเทียบกับเกณฑ์ 80 / 80

3.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

3.2.1.1 การหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ มีรายละเอียด

ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การแปลผล
ด้านเนื้อหา	4.41	0.55	เหมาะสมมาก
ด้านรูปแบบชุดกิจกรรม	4.81	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านแบบทดสอบ	4.63	0.55	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านภาษา	4.42	0.89	เหมาะสมมาก
รวมทุกด้าน	4.57	0.61	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 1 พบว่าคุณภาพของชุดกิจกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินในภาพรวมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.57 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61 โดยมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ด้านรูปแบบชุดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.81$) และด้านแบบทดสอบ ($\bar{X} = 4.63$) สำหรับด้านอื่น ๆ มีความถูกต้องเหมาะสมมากทุกด้าน คือด้านเนื้อหา ($\bar{X} : 4.41$) ด้านภาษา ($\bar{X} : 4.42$)

3.2.1.2 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเทียบกับเกณฑ์

80 / 80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดัง ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม (คะแนน)	คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	E1/E2
คะแนนกระบวนการ	15	675	548	12.18	81.19	81.19/80.44
คะแนนผลลัพธ์	15	225	181	12.07	80.44	

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากคะแนนในการทำแบบฝึกหัดในแต่ละเรื่องของชุดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.18 คิดเป็นร้อยละ 81.19 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.07 คิดเป็นร้อยละ 80.44 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.19 / 80.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่กำหนด

3.2.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากกลุ่มตัวอย่าง 15 คนโดยใช้ t – test แบบ Dependent ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	15	8.53	56	254	8.07*
หลังเรียน	15	12.27			

*p< .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจริง

3.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

ตารางที่ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน

รายการที่ประเมิน	ระดับคุณภาพ		แปลผล
	\bar{X}	S.D.	
1. บทเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย	4.53	0.64	มากที่สุด
2. บทเรียนมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป	4.13	0.83	มาก
3. บทเรียนมีความสัมพันธ์กับรายวิชาที่เรียน	4.20	0.77	มาก
4. บทเรียนช่วยให้นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ไอซีทีมากขึ้น	4.33	0.72	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้จากบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.40	0.74	มาก
6. แบบฝึกหัดที่ใช้มีความเหมาะสม	4.40	0.74	มาก
7. กิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ	4.36	0.74	มาก
8. กิจกรรมที่ใช้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น	4.40	0.74	มาก
9. แบบทดสอบมีความเหมาะสม	4.50	0.76	มาก
10. นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน	4.80	0.41	มากที่สุด
รวม	4.41	0.71	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) โดยมี ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.13 - 4.80 รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความพึงพอใจกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาคือบทเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย ($\bar{X} = 4.53$) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสอง ลำดับสุดท้าย คือ บทเรียนมีความเหมาะสม ไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ($\bar{X} = 4.13$) และบทเรียน มีความสัมพันธ์กับรายวิชาที่เรียน ($\bar{X} = 4.20$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผล

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.19/80.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.19/80.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2550 : 1) ที่ได้กล่าวไว้ว่าชุดกิจกรรมนั้นมีกระบวนการขั้นตอน จัดไว้อย่างเป็นระบบ เป็นสื่อการสอนที่ประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้เนื้อหา จึงทำให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่มีประสิทธิภาพ 81.19/80.44 มาใช้กับนักเรียน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีการนำเสนอที่เป็นขั้นตอน และแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อทบทวนความรู้ในแต่ละบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ไอซีทีเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อโณทัย พลเยี่ยม (2556 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาผลการใช้และประเมินความพึงพอใจของการใช้ชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษ กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 95 คน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ถูกสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นในภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีการนำเสนอที่เป็นขั้นตอน มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

ใช้ภาษาได้เหมาะสม ผ่านการทดลองใช้และหาประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อารี พันธุ์มณี (2542 : 198) ที่กล่าวว่าความพึงพอใจในการเรียนรู้มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งครูควรส่งเสริมให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ โดยสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่นักเรียน ได้แก่ การเชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้มาก่อน จะทำให้นักเรียนสนใจ เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการใช้ชุดกิจกรรมอย่างจริงจัง โดยการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักเรียนตลอดเวลาในการเรียน
2. ครูสามารถปรับเปลี่ยนลำดับของชุดกิจกรรมก่อนหลังให้สอดคล้องกับประสบการณ์และความต้องการของผู้เรียนได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องคำศัพท์ไอซีทีพื้นฐานในรูปแบบอื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฯลฯ
2. ควรนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้สูงสุด
3. ควรมีการเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับนวัตกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. กรุงเทพฯ.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. 2524. **นวัตกรรมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรรยาศักดิ์ พันธุ์วิเศษ. (2543). **ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อวิชาพลศึกษากับความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2539). **กระบวนการสันนิเวนาการและระบบสื่อการสอนในเอกสารประกอบชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาหน่วยที่ 1-5**. พิมพ์ครั้งที่ 16. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เชิดศักดิ์ โขวาสินธุ์. **การวัดผลการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
- ทวิช มโนภิรมย์. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการออกกำลังกายกับความพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุษรา เชนอำนวนย. (2546). **ความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. สุวีริยาสาสน์. กรุงเทพฯ.
- ประยง กำปะโคน. (2542). **ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในโปรแกรมการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนกับโปรแกรมการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประภาพร นุชอำพันธ์. (2554). **การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ**

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภพ เลหาไพบูลย์. (2540). **แนวการสอนวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วาสนา ชาวหา. (2525). **เทคโนโลยีทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์กราฟิคอร์ต.

ศิริลักษณ์ หนองเส. (2545). **การศึกษาความสามารถทางการพึ่งพาตนเองด้านวิทยาศาสตร์และ**

เทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริม

ศักยภาพทางการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). ก

กรุงเทพฯ ซ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535). **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการ

สอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อโณทัย พลเยี่ยม (2556). **การสร้างชุดกิจกรรมการสอน เรื่อง การรับรู้เสียงควบกล้ำพยัญชนะต้น**

ในภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. รายงานการวิจัย. สถาบันวิจัยและ

พัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์. ถ่ายเอกสาร

Giles. M.H. (1975). **Learning Centers: Design for Learning and Living**. Dissertation

Abstracts International.

Maslow, Abraham Harold. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd. New York :

Harper & Row.

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-นามสกุล นางสาวศิวพร ใสโต
Miss Siwaporn Saito
2. หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน 3-6703-00439-33-3
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
5. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก
โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ อ.เมือง จ. เพชรบูรณ์ 67000
โทรศัพท์ 056-717147, 096-656-1156 E-mail pop_saito@hotmail.com
6. ประวัติการศึกษา
อ.บ. (ภาษาฝรั่งเศส)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
การสอนภาษาอังกฤษ